

POWŁACZANIE (2) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); pierwsze a pochylone, drugie jasne (w tym w drugim a 1 r. błędne znakowanie).

sg G powłaczaniã (2). ◊ [D powłaczaniu.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. *powlec*.

Uciążliwe przenoszenie się z miejsca na miejsce (2) :

[*powłaczanie* czyje: nie łpominam wltawicznego powłaczãnia/ niebezpieczeństwa/ wzięcia w niewolã fynowcã miłe⁸⁰ *BudUrząd* 34; Jednak przypatrzwszy [się] uciskowi i powłaczaniu ludzkiemu, w którym rozmaite miejsca naznaczają im, aby się zjeżdżać byli powinni, [...] oświadczają się i protestują przed urzędem [...], że [...] *AktaSejmikPozn 1590/134.*]

W *połączeniach szeregowych* (1): Bo częstego pomykãnia/ albo powłaczania/ chorob/ y innych krzyżow/ ktoremi mię Bog (wtey pracy) nawiedzać raczył/ nie włpominam *BudBib* c3; [*BudUrząd* 34.]

a. *Błkanie się, tułanie się* [czyje gdzie] (1) : Gdy czas zamierzony iuż przychodził ludu Izraelfkiemu powłaczãnia ich ná pufzczy/ [...] rzekł Pan Bog do Moizefza: [...] *BielKron* 41v.

Synonimy: *błdzenie, błkanie, tułanie, tułanie się.*

Cf **POWŁACZAĆ SIĘ, POWŁOCZENIE**

ALKa